

into me, and You preserve it within me. You will eventually take it from me, and restore it within me in Time to Come. So long as the soul is within me, I offer thanks to You, Lord my God and God of my fathers, Master of all works, Lord of all souls. Blessed are You Lord, who restores souls to dead bodies.

One is to recite the following Morning Blessings whether or not they apply to him specifically, as for example, if he was awake all night and did not remove his clothes and put on others. However, if he was awake all night, he is to recite them only after dawn. If one slept during the night, he may recite them as soon as he rises, provided it is after midnight. If he was awake all night and heard the crow of the rooster after midnight, he may recite the berachah **בָּרוּךְ יְהוָה** תְּהִלָּתְךָ ( . . . who gives the rooster understanding . . . ). If he heard it before midnight, he should not recite the berachah but should wait until dawn.

**ברוך** Blessed are You, Lord our God, King of the universe, who gives the rooster understanding to distinguish between day and night.

**ברוך אתה ייְהוָה קָדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא קָדוֹשׁ** Blessed are You, Lord our God, King of the universe, who opens the eyes of the blind.

בָּרוּךְ יְהוָה בָּרוּךְ יְהוָה בָּרוּךְ יְהוָה  
Blessed are You, Lord our God, King of the  
universe, who straightens the bowed.

**ברוך** Blessed are You, Lord our God, King of the universe, who clothes the naked.

תְּאַזֵּן לְעָלָה

سَأْكُونُ سَائِرَةً بَالْمَلَكَاتِ ، سَأَنْهَا ، سَأَنْهَا

סְמִינָה תַּחֲתֵבָה אֶלְעָזָר בֶּן־בָּנָיו

**בְּשִׁירָה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ  
בְּשִׁירָה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ  
בְּשִׁירָה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ**

בְּשַׁעַר־עֲשָׂרֶת : כִּי־בְּשַׁעַר־עֲשָׂרֶת  
בְּשַׁעַר־עֲשָׂרֶת : כִּי־בְּשַׁעַר־עֲשָׂרֶת  
בְּשַׁעַר־עֲשָׂרֶת : כִּי־בְּשַׁעַר־עֲשָׂרֶת  
בְּשַׁעַר־עֲשָׂרֶת : כִּי־בְּשַׁעַר־עֲשָׂרֶת

۲۷۸





## סדר שחרית של חול ופירושה

מא

ואע"פ שאיןנו כפוף ממש אלא לפִי שזוקף קומתו שהיתה כפופה כל הלילה. כשמוריד רגליו מן המיטה ומניחם על הארץ מברך רוקע הארץ על המים פסוק הוא (תה' קל'ו, ז). ואנו מברכין על רקיעת הארץ מפני שהוא מצרכי בני אדם שהבורה יתברך נתן כח שטח הארץ על המים ואע"פ שהמים גבוהים מן הארץ הקוה אותם אל מקום אחד ונראית היבשה לחיות החיים והצמחיים עליה שם לא כן לא היה להם מקום להתרגדל בו. כשהולבש מנעליו מברך שעשה לי כל צרכי לשונן חכמים הוא (עי' ב"ב ס"ו ב) על שם (דה"ב ב, ט) ואנחנו נכרות עצים מן הלבנון כל צרך ועל שם (דברים ח, יז) עשה לי את החיל הזת. והטעם לברכה זו שכל זמן שהוא ייחף אינו יכול ליצאת ולעשות צרכי וצרכי ביתו וכיוון שלבש מנעליו באלו נעשו לו כל צרכי. אומר בוגמרא (ברכות ט, ב) כי אסר המיניה מברך אוור פירש הראב"ד המינינה על לבישת המכנסים שישראל חיבורין בו משום (דברים כג, ט) ולא יראה בכך ערות דבר. והר"ם ב"מ ז"ל (תפללה פ"ז ה"י) פירש המיניה חגורתו והוא על שם (תה' סה, ז) נאזר בגבורה ועל שם (איוב לח, ג) אזר נא כגבר חלוץ והוא רומו למה שני' (ירמיה יג, יא) כי כאשר ידבק האזר אל מתני האיש בן הדבקתי אליו את כל בית ישראל וגנו. ואמר בגבורה כי באזר תלואה גבורת הגיבור כי בו תולח כל זיין שלו. ומלשון שנסדרה בגם' אלו הברכות נראת כפי' הרמב"ם ז"ל שמצויר שם כי אסר המיניה אחר כי משי ידיה ואין אדם לובש מכנסים שלו אחר שיטול ידים. כשיצא לדרכו מברך המכין מצודי גבר על שם (תהילים לו, כג) מי' מצודי גבר בוננו שהchein הבה' פסיות רגלו ללבת בכל פסקיו. ועוד מוסיף בגם' כשםנich סדרינו על ראשו מברך עוטר ישראל בתפארת על שם (שם קג, ד) המעטרכי חסד וرحمים ועל שם (ישעיה מט, ג) ישראל אשר בך אהפאה. והטעם לברכה זו לפי שהיו עוטרים מצנפת כדי שלא ילכו בגלויה הראש. ואמר כאן ישראל לפי שהשכינה שורה עליהם ולא על הגויים. ובכל ארץ ישמעאל נהגין לאומרה מפני שהם מניהים מצנפת. אבל נהגין לומר ברכה אחרת שאינה נכרת בוגمرا והיא בא"ז כי אינם מניהים מצנפת. אבל נהגין לומר ברכה אחרת שאינה נכרת בוגمرا והיא בא"ז אמרה מגביה שלדים. והטעם כמו שפירשנו בברכת זוקף כפופים. ויש מקומות שמברכיהם נותן ליעף כח והטעם אפשרנו בಗמלנו חסדים טובים. וمبرך אדם בכל יום שלש ברכות אלו הראשונה שלא עשי גוי מפני שאין הגוים כלום לפניו שנאמר (ישעיה מו, יז) כל הגויים Cain נגידו מאפס ותוון נחשבו לו. והשנייה שלא עשי עבד מפני שאין העבד מצווה במצבה עשה שהזמנן גרמא ועוד שאין לו זכות אבות שלא עמדו אבותיו על הרכיני. ועוד שאין מאמין בו דמרבה עבדים מרבה גול (אבות פ"ב מ"ז). ועוד שאסור לישא בת ישראל וקרוב לגוי. נשאל הרמ"ה אם יכול גור שלא עשי גוי. ושבוי שלא עשי עבד והשיב: כד ראיינו שאין הברכה אלא על תחלת בריתו של אדם לפיכך אין גור מברך שלא עשי גוי אלא כל זמן שהורתו ולידתו בקדושה אבל השבי מברך שלא עשי עבד שלא תקנו ברכה זו מפני העבדות עצמה אלא מפני שאין העבד חייב במצבה בישראל ואני ראוי לבא בקהל ופסול לכמה דברים. והשלישית שלא עשי מפני שאיןה מצוות עשה שהזמנן גרמא כמו שפירשנו בקדמת הספר הזת. האיש

(ט) וזהו שדקדק אדמור'ר לקרם בשם נסוח הברכות על הסדר לצאת סדר הגمراה והגאנים והמקובלין דהינו א) (סדר הגمراה המפיל היא ברכה שלפני השינה ונחשבת לברכה ראשונה מן סדר היום וכן מסודר בגם' ורייף ורמבל'ס ובסדר האיזיל רק בוה הסדר שיד הכל ממשמשו בו העמיד ק"ש שעל המתה באמצעות הסדר קודם תיקון החות. ב) (סדר הגאנים) ענטשי' (קדלעיל אותן ח'). ג) (סדר הגאנים) אשר יצר (ברכות דף ס' ע"ב תנומה פ' תורייע ע"פ מי פלאג ויקרא הרבה פטיש ע"פ ומימ תבן במדה בראשית רבה פ"א ר' תנומה פתח): א) אפשר להתקיים אפילו שעה אחת, ולא גרים א"א להתקיים ולעומד לפניו כי בברכה הזאת מה שעד תיבות אדם עולה מה' חכמה הוא כה מה (שער הכוונות). ד) (סדר הגمراה והגאנים) אלה נשמה (וכן בשורע טימן מיז לענין השבעה המאה ברכות חשב אלוי הד' ברכות בפני עצמו) ברכת אלהי נשמה נקראת ברכה של אחר השינה (בשבלי הלקט ובמנהי' ואבודרham הביא דעתות שלכנ אלוי נשמה אינה פותחת בברוך שסמכה למפיל וכן הוא לשון הגם' הנבנש לישן כו' כי מתעורר כו' רק אחר תקנת הגאנים שתקנו להקדים על נתילת ידיים ואשר יצר היא סמכה לאשר יצר).

(י) כל הברכות הללו כו'. היינו החמש עשרה ברכות המבוירים בסדר לקמן מן הנוטן לשכוי בינה עד ברכות התורה שנתקנו על סדר העולם והנהגו מברך אותן אפילו לא נתחייב בהן כגן כו' אבל הארבע ברכות דלעיל המפיל ענטשי' אשר יצר אלהי נשמה אם לא נתחייב בהן אין מברך אותן. בלבד אי י"א שנתקנה על שנעשה בכל יום בריה חדשה אבל להלכה כדי להסתלק מז הספק ברכה לבטלה יותר לעשות צרכיו מוקדם (עיין בסדר ד"ה אם נעור ובשו"ע טימן ו'). בשער תשובה לר' מרגלית ס' ק"ב כתוב בשם פע"ח שהגעור כל הילא יאמר

מבית הכסא אין להחליט זמן וסדר קבוע. מה שבוקמו ממתחו מברך אלהי נשמה היינו כשידי'ו נקיות אבל אם אין ידיו נקיות צריד ליטול תחליה ולברך ענטשי' וא"י ואלהי נשמה. כן תקנו הגאנים בישיבת מתא מחסיא. בסדר רב ערמרם גאון ובשלבי הלקט בשם רב נוטראי גאון וזיל לברך כל אחת ואחת בשעתה א"א מפני טינופת הידים העסקניות ועשויות למשמש אלא בשינויו משנתו רוחץ כו' ומברך ענטשי' ואשר יצר ואלהי נשמה. ג) בגמרה ברכה שביעית מלביש ערומים ושミニת זוקה כפופים מושם בגמ', מיררי בישן ערום לגמרי بلا חלוק כמו אדם שנברא ערום וכמו שיצא לאויר העולם ואז נתחייב תחליה מלביש ערומים שאסור לזוקוף עד שלביש חלוקו תחת מכסה הסדי' (שו"ע סימן ב') אבל היישן בחלוקת נשנתה הסדר תחליה זוקף כפופים ואח' מלביש ערומים (ועיין בסדר ר'יע). ד) הברכות י"ד ט"ז ט"ז, ציצית ותפילין א"א לברך קודם אור היום בקומו קודם תיקון החות (ועיין לOLUMN ד"ה מה טובו). ה) ברכה י"ז ענטשי' היא בגמ' קודם ברכת המעביר שנה שאעפי' שידי'ו נקיות תקנו נטילת ידיים לתפללה ובקומו ממתחו צריד לערות על ידיו ג'פ ולברך ענטשי' כמ"ש בסדר ד"ה אם נעור כו' וברכת המעביר שנה הויא כעין תפלה דאוריתא. דינה בשל"ה (מס' חולין עמק הברכה) כתוב שברכת המעביר שנה רומיות לתפלה וק"ש וברכותיה עי"ש והנה גם מטופס נסוח הברכה אנו רואים שנתקנה כעין תפלה דאוריתא. דהרבמ"ס פ"א מהלכות תפלה כתוב מ"ע מן התורה שמחייב כל איש מישראל לשאלן צרכיו בכל יום וציריך להיות בפתחה וחתימה של שבח והודאה ושאלות צרכיו באמצע (עיין ילקט מלכים א' רמז קצ"ב בשם הספרי ובפתחה כוללת לפרי מגדים או"ח הלכות תפלה) וא"כ גם שידי' חותת תפלה לא יצא עד שיתפלל התפלות שתקנו אכה"ג (עיין שו"ע טימן פ"ט וטימן ק"ז) אבל עכ"פ הרווחנו שתיכוף בקומו ממתחו מקיים מ"ע של תורה.



פקרי מה הילך מורה וטעם קדדר ע"ז שחכמת  
כפלינה מפיו שלנו נהין לפתחה קמעין ולסמעין  
מייס מvais מכלכון לכתוקות נטימות לנו כמעין  
שלמה וברכות לרוץ לדיק וכחיב וכמלך שלמה  
ברוך, זהנו נהין נהין בדרך מלך ברלונה שכוח  
תפלות סכל כל מחות כלול מוכלים נמלה טולין  
למלך ואילו סס קארא. נכס צדקה וארכומ נכסחה  
וונכסחה צ"י יודע כי מענער קמלך פארה ומפעער  
כפערה חדוד נסוד יטהרל לו כיון כדלק קמענדות  
וונכסה המרכיב בכל יוס מלך דרכות קאה יגיעט  
מיקס עער לרוח ותקפער עטח יגיעט מקפער כל  
סדרות חדוד לנכסחה ותקפער עטח ונכסחה צ"י  
וcosa ספס להתנווכות כחוור על אגדרים שעלויגים  
בצלמות חדוד מי שמיינו מרכן בכל יוס סנס כויה  
הפריד בין סכחות כתחותנות וכנגדו גמלונות  
ומקלקל קורתו ומקין ניטחות נפסו וכבד ודעתי  
כי זוד קמלך יסדו לפי ספו מפיים ק' נפסות  
משתרל כל יוס כי בספטלק מי סבריכה כפלינה  
מסתלק חי כטולמים ומתקוררת מדת סמות עד  
שכין דרום הקודק ותקון לסס ק' דרכות נגנתר  
לחס נ广播 פוקס מל ולו סיס נחך לתקנה כי הין  
לו חיות הילג מלדא קרלהון וקמאנכיל יגין :

סוד ברכת השחר

**ז' יתנדיל** **הלאי** נצמאם וכמו כן ווכו נצמאם **ולקוקס**  
**ב' ס' טמחויד** לו נצמאמו כי כלילו נצמאמה  
黜ול ליתן דין וחכמו מכל מה שטענה בזעם ורשות  
במחלוקת מהוייכת מון סדין תלמיד מהוחר לנוף עט  
כל וס קקב' ס מהויר כפקודן מהר כפקד מהו ותמיין  
מדתו כמדת צער ווס טמחזיר כפקודן כלוי  
ומוקולקל חכל קקב' ס מהויר נצמאמו לו טפקוד  
לטפו חדקה ונוחה קב' ס' חדדים לזכרים רבעה  
טמוליך. ורליך למקומי כלהמת זהה מנין גדול ורשות  
המרס זנסנמא טוגלת גנבר קייזר מעלן לאכיה  
לש מעקבות זשו קדושים ומרגנום ושה עדות גדול  
על קהילת קהילות ולושה גנו יהודרים ותוקה עתיד  
ליטלה מהני כי לדמו כי כמו טנטולס עפכשו בכלי  
לילה. ומחוירך בן מתייד ליעלה כתינזט זמו ליפער  
מן בטulos ולשהורי נזוס מהר סוף מוטה וחתימת  
כרכוב קובליה וככבי הייחום במדרך הליך ר' נפשי  
טפלה וכו טה מר בזידך הפקוד רוחי כי' כטהדים  
ישן מפקיד רומו כי קקב' ס טמה פנור טהורית  
ולל מלהך כי ר' הל טחת. **ח' ז' הל כלכנדרי בנויג**  
צעulos חלוס מפקוד מהל חכיוו כליס חדדים  
ומחויר לו יתנios מהל פקב' ס חיינו כן מודס ינמ  
במלוכתו כל כסוס ולערכ נפסו יגעש וטחוקה  
וISON יטן ומפקיד נפסו ציז קקב' ס וכטחרית פיהם  
חוורת לנוטו דודח ונוחה דכתיב מדדים לזכרים  
רבב חומונך ר' סימון חומר נטס ר' זמשון מהש  
טולחה מהדץ חותנו בכל בקר ובקר يولדים גנו  
שרכה מהונך לתהילת קהילות: **ב' א' נטען לפכו**  
**ב' ג' ב' התרגנול ונקרתן כן נלטן סתקלה וככו**

፩፻፲፭

Athen. Logik.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

בשעת אהבתו עזעה כל' אכזרי גורף ובראשו  
օוד הזכיר עז מלכתיו, טבלתו תגא אחותו,

□ תְּבִיבָה

מִלְתָּאָדָה

שְׁבָרֶן הַיּוֹנָה שְׁמַנְתַּחַת אֲדֹנָיו וְאֶל-

الطبعة الأولى

ج

בְּגִיאָה  
בְּגִיאָה

卷之三

אָמֵן וְאַתָּה  
בְּרוּךְ הוּא

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

ב' ב' ב'

卷之三

לְבָנָה כְּלַיִלְתָּה וְלַמְּלֹאָה תְּכַלֵּם :

אַתָּה תְּבִיא אֶל-עַמֵּךְ

מִלְבָד אֲמַתְּסָת וְתִזְנָתָן צָרָעָה לְמַלְאָךְ

 <b>אוניברסיטת ירושלים</b>	 <b>מכון ויצמן</b>	 <b>הטכניון – מכון טכנולוגי לישראל</b>
 <b>מכון ויצמן</b>	 <b>אוניברסיטת ירושלים</b>	 <b>הטכניון – מכון טכנולוגי לישראל</b>
 <b>הטכניון – מכון טכנולוגי לישראל</b>	 <b>אוניברסיטת ירושלים</b>	 <b>מכון ויצמן</b>
 <b>מכון ויצמן</b>	 <b>הטכניון – מכון טכנולוגי לישראל</b>	 <b>אוניברסיטת ירושלים</b>
 <b>הטכניון – מכון טכנולוגי לישראל</b>	 <b>אוניברסיטת ירושלים</b>	 <b>מכון ויצמן</b>

ଶ୍ରୀମଦ୍ଭଗବତ

مکتبہ ملی

הוואר, דוד, יגנין, שבתאי, קידר,

וְאֶת-עַמּוֹתָה כְּבָחֵר שֶׁת-מִלְכָנוּ , מִלְכָנוּ מִזְרָח

כלפי ר' י"ע העלה מטה כתובים. וכן ע"כ

מדור מדור ברנת השער רב' מאכתי

רבי ישבת לכי, וכאלו סדר ברביה הושער

ପାଦିବାରେ କାହାରେ କାହାରେ କାହାରେ କାହାରେ  
କାହାରେ କାହାରେ କାହାରେ କାହାରେ କାହାରେ କାହାରେ  
କାହାରେ କାହାରେ କାହାରେ କାହାରେ କାହାରେ କାହାରେ  
କାହାରେ କାହାରେ କାହାରେ କାହାରେ କାହାରେ କାହାରେ

**مَنْدِيَّةٌ مَوْتَانِيَّةٌ مَوْتَانِيَّةٌ**

**הנורן** לנכאי רמ"י גרכיות זמכרין עיר טולען גרכית קמולה מייע

**ברוך אֱתָה יְהוָה  
דָּבָר קָדוֹשׁ  
הַצָּלָם זֶה  
כִּי כִּי כִּי כִּי**

لَمْ يَأْتِكُنْ لِيَوْمَ الْحِجَّةِ مُشْفِرِينَ إِذَا  
لَمْ يَأْتِكُنْ لِيَوْمَ الْحِجَّةِ مُشْفِرِينَ إِذَا  
لَمْ يَأْتِكُنْ لِيَوْمَ الْحِجَّةِ مُشْفِرِينَ إِذَا

ମୁଣ୍ଡାରେ କାହିଁ ପାଇଁ ଯାଏନ୍ତି ଶାଶ୍ଵତ ଦିନରେ କାହିଁ ପାଇଁ  
ଯାଏନ୍ତି ଶାଶ୍ଵତ ଦିନରେ କାହିଁ ପାଇଁ ଯାଏନ୍ତି ଶାଶ୍ଵତ ଦିନରେ  
କାହିଁ ପାଇଁ ଯାଏନ୍ତି ଶାଶ୍ଵତ ଦିନରେ କାହିଁ ପାଇଁ ଯାଏନ୍ତି

